

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/99/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613010380
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Lehoczký
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2015:1613010380.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudcom Mgr. Miroslavom Lehoczkým, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému W. Y. a spol. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.02.2015 v Malackách, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

1. W. Y., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom O. č. XXX/XX, P.

2. O. S., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom K. č. XXX/X, P.,
t.č. ÚVTOS Leopoldov

sa uznávajú vinnými,
že

v presne nezistenom čase do 01.30 hod. dňa 10. 11. 2012 v Z. č. XXX spolu s O. B. sa vlámali do garáže pred bytovkou č. XXX v Z., ktorá patrí poškodenému A. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. č. XXX tým spôsobom, že neznámym predmetom odstránili visiaci zámok na tejto garáži, vnikli do nej a odcudzili odtiaľ motocykel zn. BEM/Germany 2500, rok výroby 2008, čím poškodenému spôsobili krádežou škodu vo výške 600,- € a škodu vlámaním vo výške 10,- €, pričom O. B. bol dňa 28. 06. 2011 trestným rozkazom vydaným Okresným súdom Malacky, sp. zn. 1T 72/2011, právoplatným dňa 28. 06. 2011 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa §194 ods. 1 Trestného zákona a O. S. bol dňa 13. 06. 2011 rozsudkom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 2T 158/09, právoplatným dňa 28. 06. 2011 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a dňa 06. 07. 2011 bol rozsudkom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 1T 222/09, právoplatným dňa 06. 07. 2011 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona,

t e d a

obv. W. Y.

spoločným konaním si prisvojil vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním a protiprávne vnikol do nebytového priestoru,

obv. O. S.

spoločným konaním si prisvojil vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a protiprávne vnikol do nebytového priestoru,

č í m s p á c h a l i

obv. W. Y.

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obv. O. S.

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

Za to sa
odsudzujú

obv. W. Y.

podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 37 písm. h/, § 36 písm. l/ a § 38 ods. 2 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písmeno a/ Trestného zákona súd obvinenému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienčne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd určuje obvinenému skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

obv. O. S.

podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 37 písm. m/ a § 54 Trestného zákona k trestu povinnej práce vo výmere 250 (dvestopäťdesiat) hodín.

Podľa § 55 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona je obžalovaný povinný trest povinnej práce vykonať osobne najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obvinenému W. Y. a O. S. ukladá povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému A. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. č. XXX škodu vo výške 10 €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal na Okresný súd Malacky dňa 08.10.2013 pod číslom 1Pv 824/12 obžalobu na W. Y. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na O. B. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, a na O. S. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Konanie sa vedie na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 99/2013. Dňa 14.07.2014 prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal na Okresný súd Malacky pod číslom 2Pv 4/13/1106 obžalobu na O. B. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona. Uznesením sp. zn. 2T 70/2014 zo dňa 29.07.2014 bola táto vec spojená na spoločné konanie a rozhodnutie s trestnou vecou vedenou na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 99/2013. Dňa 21.05.2014 prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal na Okresný súd

Malacky pod číslom 1Pv 165/14/1106 obžalobu na O. B. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Trestného zákona. Uznesením sp. zn. 2T 49/2014 zo dňa 29.07.2014 bola táto vec spojená na spoločné konanie a rozhodnutie s trestnou vecou vedenou na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 99/2013.

Súd vydal vo veci trestný rozkaz, proti ktorému podal odpor obžalovaný W. Y. a tiež prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky voči obžalovanému O. S.. Vo veci obvineného O. B. trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 26.09.2014.

Súd vo veci vykonal hlavné pojednávanie, na ktorom obžalovaní W. Y. a O. S. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásili, že sú vinní zo spáchania skutku uvedených v obžalobe.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaných súd postupoval podľa § 257 ods. 4 Trestného poriadku a položil obžalovaným otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, pričom obžalovaní na všetky odpovedali „áno“.

Súd následne, po kladnom stanovisku prokurátora, rozhodol tak, že prijal vyhlásenie obžalovaných, vyhlásil, že dokazovanie ohľadne priznaných skutku sa nevykoná a vykoná sa len dokazovanie ohľadne výroku o treste.

Súd prijal vyhlásenie obžalovaných, nakoľko na podklade výsledkov prípravného konania nemal rozumné pochybnosti o skutkových a právnych záveroch uvedených v obžalobe, pričom súd nezistil ani žiadne také pochybenia obžaloby, ktoré by mu bránili prijať vyhlásenie obžalovaných, a preto uznal obžalovaných vinnými skutkovo aj právne v zmysle podanej obžaloby.

Tým, že obžalovaný W. Y. a O. S. spolu s odsúdeným O. B. odcudzili vec uvedenú v skutkovej vete a tohto činu sa dopustili vlámaním, keď neznámym predmetom odstránili vysiaci zámok na garáži a obžalovaný O. S. sa tohto konania dopustil napriek tomu, že v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch bol dva krát odsúdený pre taký čin, obžalovaný W. Y. naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a obžalovaný O. S. naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona. Rovnako tým, že spoločným konaním vnikli do garáže, teda nebytového priestoru, poškodeného A. Y. naplnili všetky znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Trestného zákona.

Konanie obžalovaných, ktoré súd subsumoval pod skutkové podstaty vyššie uvedených troch trestných činov, tvorilo jeden neoddeliteľný celok s jednotnou pohnútkou, miestom, časom a spôsobom spáchania trestných činov, preto súd konštatuje, že všetky trestné činy obžalovaných tvoria jeden skutok, a obžalovaní ich spáchali v jednočinnom súbehu.

Trestných činov sa obžalovaní dopustili v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko svojím konaním vedeli a chceli ohroziť záujem chránený zákonom.

Súd sa podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil so správami o povesti obžalovaných, odpisom registra trestov ako aj ostaným obsahom spisu.

U obžalovaného W. Y. súd zistil, že doposiaľ bol dvakrát súdne trestaný, pričom v oboch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Obžalovaný bol štyrikrát prejednaný za priestupok, z toho trikrát za priestupok proti občianskemu spolužitiu a jedenkrát za dopravný priestupok. Obžalovanému súd priznal jednu poľahčujúcu okolnosť - k spáchaniu trestných činov sa priznal a svoje konanie oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť - spáchal viac trestných činov.

Keďže obžalovaný sa dopustil viacerých trestných činov, postupoval súd v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona a obžalovanému ukladal test podľa zákonného ustanovenia § 212 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko toto ustanovenie sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný a trestná sadzba je stanovená v rozsahu až dva roky.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z kritérií uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona. Zvážil okolnosti skutku, jeho následky ako aj mieru účasti obžalovaného na spáchaní skutku. Taktiež

vzal do úvahy aj osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy a prihliadol na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností. Súd zobral do úvahy, že obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a svoje konanie oľutoval. Na základe uvedeného súd usúdil, že v danom prípade pre nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti bude dostačujúci trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov.

Počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia je obžalovaný povinný viesť riadny život, nedopustiť sa trestného činu, priestupku, či iného protispoločenského konania, v opačnom prípade súd vysloví, že sa neosvedčil, a trest odňatia slobody vykoná.

U obžalovaného O. S. bolo zistené, že doposiaľ bol sedemkrát súdne trestaný, pričom v jednom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený a pri troch odsúdeniach mu bol uložený súhrnný trest. Obžalovaný bol štyrikrát prejednaný za priestupok, z toho jedenkrát za priestupok proti občianskemu spoluzitiu a trikrát za dopravný priestupok. Obžalovanému súd priznal jednu poľahčujúcu okolnosť - k spáchaniu trestných činov sa priznal a svoje konanie oľutoval a dve priťažujúce okolnosti - spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin odsúdený.

Keďže obžalovaný sa dopustil viacerých trestných činov, postupoval súd v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona a obžalovanému ukladal trest podľa zákonného ustanovenia § 212 ods. 3 Trestného zákona, nakoľko toto ustanovenie sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný a trestná sadzba je stanovená v rozsahu šesť mesiacov až tri roky.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z kritérií uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona. Zvážil okolnosti skutku, jeho následky ako aj osobu obžalovaného, možnosti jeho nápravy a mieru účasti obžalovaného na spáchaní trestných činov. Súd posúdil skutočnosť, že obžalovaný bol už za taký istý trestný čin odsúdený a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody ako aj skutočnosť, že žalovaného skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, avšak zároveň prihliadol aj na okolnosť, že obžalovaný je toho času riadne zamestnaný s pravidelným mesačným príjmom a zároveň sa stará o tri maloleté deti. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Súd dospel k záveru, že uložením nepodmienečného trestu obžalovanému, by utrpela jeho najbližšia rodina, ktorá je závislá od jeho príjmu a taktiež po odpykaní trestu odňatia slobody, by obžalovaný mohol mať vážne problémy riadne sa zamestnať, čo by následne mohlo viesť k tomu, že by sa opätovne dopúšťal trestnej činnosti. Na základe uvedeného je možné usúdiť, že pre naplnenie účelu trestu nie je potrebné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody a funkcia trestu bude lepšie a dostatočne zabezpečená uložením iného druhu trestu.

V zmysle ustanovení Trestného zákona, uložený trest má zabezpečiť aj generálnu prevenciu, teda má odradiť iných od páchania trestných činov. Súd pri ukladaní trestu prihliadol aj na túto zásadu, a má za to, že uloženie trestu povinnej práce v rozsahu 250 hodín je pre tento účel dostačujúce.

V rámci adhézneho konania si poškodený A. Y. uplatnil nárok na náhradu škody riadne a včas, pričom na základe vykonaných dôkazov mal súd túto škodu za preukázanú v celom rozsahu, preto podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaných zaviazal k jej náhrade, pričom túto náhradu škody sú povinný uhradiť spoločne a nerozdielne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresnom súde Malacky. Odvolanie má odkladný účinok.